

PRENUMERATA.
Kurjer Warszawski wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzi stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

Warunki prenumeraty podane są w nagłówku numeru głównego.
Oddzielna przedpłata na dodatek poranny przyjmowana być nie może.

Dziś: Telesfora Papieża.
Niedziela: Trzech Króli.
Poniedziałek: Lucjana Męczennika.
Wtorek: Seweryna Opata.

Wschód słońca o godzinie 8 minut 11.
Zachód 4 " 0.
Długość dnia godzin... 7 " 49.
Przybyło " 0 " 11.

Wschód księżyca o godzinie 10 minut 36 r.
Zachód 8 " 35 w.
Wysokość wody na Wiśle stóp 5 cali 0.
Dziś o godzinie 4-iej rano zimna 9° R.

OGŁOSZENIA.
Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.
Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.
Zwyczajne i małe ogłoszenia w dodatkach porannych nie zamieszczają się.
Ogłoszenia i prenumerata przyjmują kantor codziennie od 8-iej rano do 8-iej wiecz., w niedziele i święta od 10 do 1 w poł.

Środa: Marceja Panny M.
Czwartek: Agatona Papieża.
Piątek: Higiina Pap. M.
Sobota: Arkadiusza Męczennika.

Dodatek poranny.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji nr. 126. — Telefon Administr. 141.

Wiadomości dworskie.

Najjaśniejszy Pan na najpoddanniejże oznajmienie p. ministra spraw wewnętrznych o wyrażonych uczuciach wiernopoddanych włościan Kazimierza Wielkiego, w gub. siedleckiej, z powodu cudownego wybawienia Ich Cesarskich Mości i Najjaśniejszych Dzieci od niebezpieczeństwa podczas rozbicia się pociągu Cesarskiego w d. 17 (29) października Najmiłostawiej raczył własnoręcznie nakreślić: „Serdecznie dziękujemy”.

Również z powodu wyrażenia takich samych uczuć mieszkańców m. Wolkowszek, gub. suwalskiej, i parafji prawosławnej w Łomży, Jego Cesarska Mość Najmiłostawiej raczył nakreślić: „Serdecznie dziękujemy wszystkim.” (Warsz. dniewn.)

KALENDARZ.

Imiona słowiańskie: Dziś Włastibora, jutro Bojomira.
Zgromadzenia: Nadzwyczajne zebranie ogólne akcjonariuszów Towarzystwa wielkich pieców i zakładów ostrowieckich. (Lokal zarządu, aleja Ujazdowska № 29—2 po południu.)— Zapis kandydatów na majstrów i czeladników nowo zorganizowanego cechu kucharskiego. (Mieszkanie starszego, Elektoralna 47—4 po południu.)

Wystawy: Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Krak.-Przedm. № 15—od 10-iej rano do 6-iej po południu.)— Wystawa obrazów Krywulca. (Hotel Europejski—od 10-iej rano do 7-iej wieczorem.)— Wystawa szkiców. (Lokal stałej wystawy starożytności, Królewska № 1—od 10-iej rano do 4-iej po południu.)— Wystawa przemysłowa. (Muzeum przemysłu i rolnictwa na Krak.-Przedm. № 66—od 10-iej rano do 9-iej wieczorem.)— Wystawa konkursowa sztuki ornamentacyjnej i dekoracyjnej. (Krak.-Przedm., róg Królewskiej—od 10-iej rano do 4-iej po południu.)— Salon artystyczny spółki malarzy i rzeźbiarzy warszawskich. (Nowy-Swiat № 56—od 10-iej rano do 6-iej po południu.)

Od czyt.: Pierwsza pogadanka dra Józefa Nusbauma p. t. „Obrazy z życia mieszkańców wód naszych dla członków Towarzystwa ogrodniczego i osób, przez nich wprowadzonych. (Lokal Towarzystwa, Chmielna—7 wieczorem.)

Teatru: Dziś, z powodu wigilii świąt Bożego Narodzenia st. przedstawienia w teatrach zawieszono. Wielki: jutro

„Dinorah” (występ gościnny panny Elly Russel);— Rozmaitości: jutro „Ciotka na wydaniu”, „Guzik” (1-szy raz), „Złoty cielec” i „Przysięga Horacego”;— Mały: jutro „Piękna Helena”. (7^{1/2} wieczorem.)

Ogród zoologiczny: ulica Bagatela. (Otwarty codziennie od 10-iej rano do wieczora.)

Lombard miejski: Gotówki w kasie lombardu do rozdania na zastawy znajduje się na dzień dzisiejszy rs. 293 kop. 34. (Pożyczki wydawane będą. Wypkup i prolongata skutecznia się od 9-iej rano do 1-iej po południu.)

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— W Wiedniu ma być urządzona w tym roku wystawa płodów przemysłu polskiego, celem utowrania mu zbytu za granicą, a w szczególności na wschodzie. Podobno w tym celu ma być wkrótce ustanowiona specjalna komisja, która z producentami tutejszymi wejdzie w stosunki.

— Z rozporządzenia właściwej władzy, we wszystkich zakładach naukowych przerabiane są drzwi wchodowe do otwierania na zewnątrz, a to celem łatwiejszego opuszczenia sali przez uczniów na wypadek pożaru.

— Z przyszłym rokiem szkolnym we wszystkich szkołach technicznych kolejowych otwierane być mają klasy przygotowawcze, odpowiadające w zakresie nauk drugiej klasie dwuklasowych szkół miejskich.

— W końcu bieżącego miesiąca zwołane będzie ogólne zebranie członków stowarzyszenia spożywczej kolei wiedeńskiej, celem powzięcia uchwały o nowej organizacji wewnętrznej zarządu, który wobec nieprzewidzianego ruchu handlowego nie jest w stanie wydołać czynnościom.

— Warszawska rada miejska dobroczynności publicznej zatwierdziła na rok bieżący etat dochodów i rozchodów istniejącego przy domu schronienia starców, św. Duchy i Panny Marji (przy kościele

Panny Marji na Nowem-Mieście), przytulku dla starych sług i wyrobników na 52 osób. Budżet zakładu wynosi rs. 11,145 rocznie.

— Jedno z pism doniosło, iż w przyszłym tygodniu rozpocznie się budowa kolektora B. w ogrodzie Saskim. Według naszych informacji, roboty mają się rozpocząć dopiero w pierwszych dniach lutego, a przedmiot ten nie będzie już przedstawiany komitetowi, lecz władzy wyższej, która chce przejrzyć projekt, zmieniony po odmownej odpowiedzi właściciela posesji na rogu Żabiej i placu Bankowego. Budowa będzie z wszelką ostrożnością prowadzona, tak, aby drzewa, ich korzenie, klomby i trawniki nie zostały uszkodzone; dlatego też kanał miejscami tunelowym sposobem, miejscami zaś otwartym wykopem budowany będzie, a budowa o tyle przyspieszona, aby z wiosną nietylko kanał skończony, ale ogród z wszelkich materiałów budowlanych oczyszczony został.

— Zapowiedziana na wczoraj sprzedaż przez Towarzystwo nieruchomości przy ulicy Chłodnej nie doszła do skutku, gdyż należności, przypadające od właściciela obciążonej pożyczką kamienicy, przed rozpoczęciem licytacji uiszczono zostały. Na dziś zapowiedzianą jest również jedna sprzedaż.

— Z powodu nadchodzących świąt Bożego Narodzenia st. st. kasy w magistracie zostaną zamknięte od dnia dzisiejszego, a otwarcie ich nastąpi dopiero w przyszłym tygodniu, z wyjątkiem kasy pokładnej, która będzie czynna już od poniedziałku.

— Wydział zupy rumfordzkiej zawiadomił warszawskie Towarzystwo dobroczynności, że wydawać będzie w bieżącym miesiącu po 176 porcyj dziennie w kuchni przy ulicy Freta w gmachu po-dominikańskim.

— Wczorajszy pociąg kolei petersburskiej spo-

JEDNA SETNA.

Przez

Elizę Orzeszkową.

(Dalszy ciąg.)

Obudziłem się z zamyślenia, w którym mieszczęśliwy Korjolan i zdradliwa włoszka plątali się z sobą niewyraźnie i drażniąc; prawie bezmyślnie zacząłem wodzić wzrokiem po wznoszących się z obu stron kamienicach i szeregach ich ciemnych okien. Mieszkańcy tej dzielnicy miasta wcześniej spać idą, a było to już dobrze po północy, więc prawie wszystkie okna były ciemne i po kwadransie może zaledwie, zwolna idąc, spostrzegłem u szczytu jednego z domów dwa blade światełka. Połyskiwały one bardzo wysoko, na piątym czy szóstym piętrze, i skutkiem optycznego złudzenia zlewały się z widzialnym pomiędzy dachami wązkim szlakiem gwiazdami usianego nieba.

Uczulem nagle wielki ku tym światełkom pociąg, a większą jeszcze ciekawość. Kto tam za temi oknami żyje i czuwa? Na co mi była ta wiadomość? Naturalnie, że zupełnie na nic, ale zachciało mi się jej tak gwałtownie, jak innym razem bakarata, szampana, albo zobaczenia się z kochanką. Czysta fantazja, ale byłam aż nadto przyzwyczajony do dogadania każdej swej fantazji; bez cienia więc wahania zadzwoniłem do bramy domu.

Robiłem awanturę, ale było to właśnie tem, co robić najlepiej lubiłem. W porównaniu zresztą z innymi, w które co moment popadałem, ta wzmianki nie warta. Znasz grzeczną wiedęczyków i niezrównaną wymowę monety. Z łatwością dostałem się na schody domu, po których, jakkolwiek coraz węższymi i ciemniejszymi się stawały, biegłem tak szybko, jakby mnie u ich kresu raj Mahometa oczę-

kiwał. Co do mieszkania, do którego przeniknąć chciałem, omylił się nie mogłem, bo była to jedna z tych wąziutkich kamienic, których wiele zawiera stary ośrodek Wiednia i u szczytu swego miała tylko te dwa okna, te moje zaciekawiające dwa okna. Z pomocą zapalki zobaczyłem staroświeckie, ciężkie, niskie, jedyne tu drzwi i zlekka do nich zapukałem.

— *Herein!* — odpowiedział zaraz głos z wnętrza.

Wszedłem.

Czy uwierzysz, mój doktorze, że uczyniłem to bez najmniejszej odrobiny wahania, zawstydzania, lub nieśmiałości, owszem, z nadzwyczaj mądem i rozweselającym uczuciem popelnienia czegoś niezwyčajnego i rozweselającego.

Na mimowoli śmiejących się ustach miałem słowa, naturalnie, że niemieckie: „Panie, czy pani, wielki pustak i nie dobre, zaciekawiony twemi oknami, wśród nocnych ciemności świecącymi, przychodzi zobaczyć, kto i jak za nimi żyje? Nie zaduszę cię i nie okradnę, jakkolwiek do nieznanego mieszkania, jak zloczyńca wśród nocy wehodge, ale tylko, ciekawość moją zaspokoiliśmy, powiem ci dobranoc i grzecznie odejść!”

To miałem zamiar powiedzieć, ale nie powiedziałem, i próg przestąpiwszy, jak Lotowa żona w ślup soli, w kolumnę zdziwienia przemieniony stanąłem. Zobaczyłem znajomą twarz człowieka, którego w dzieciństwie swoim widywałem, a którą poznałem dlatego, że takich, jak ona, mało jest na świecie. Niemieckie: *herein!* którem był za drzwiami usłyszał, odsłaniał od niej, jak gumielastyczna piłka od posadzki, bo były to rysy nawskroś słowiańskie: otwarte, dobrodusze, wrodzone, choć i dawno minioną wesołością jeszcze podszyte, z wysokim i gęsto, gęsto pomarszczonym czołem, z głęboko osadzoną, lecz zdaleka nawet barwą i połyskliwością stali jaśniejącymi oczyma, z wydatnymi ustami, nad którymi sterczał twardy, krótki, płowy, siwiejący, wąs. Słowem: twarz wesołego towarzysza, który przebył męczeństwo i poczciwego rolnika, w rycerskim rze-

miośle zmężniałego. Teraz przecież innem wcale trudził się rzemiosłem, bo chudy, choć barczysty, we flanelowej kamizelce i przygarbionej postawie, na niskim stolku siedząc, szydłem i dratwą przyszywał podeszwę do starego buta.

Pierwszą myślą, która przez głowę mi przemknęła, było: dlaczego on teraz jest szewcem? a potem, sam nie wiedząc, jak i kiedy, zaledwie z oczami jego wzrokiem się spotkawszy, wymówiłem z cicha: „przepraszam!”

Ja przepraszalem, ja, przepraszalem kogoś innego, jak damę, którejbym tren przydeptał lub niedość śpiesznie podjął upadłą chusteczkę! Ale ten człowiek należał niegdyś do towarzystwa i choć był niebogaty szlachetką, na jakichś tam kilkuset morgach ziemi siedzącym, dla szacunku, którego używał i pokrewieństw, które go z naszą sferą łączyły, przyjmowano go wszędzie. Bywał nawet u moich rodziców. Co on u diabła z tym starym butem ma do czynienia? A nie dziwnego, że drzwi na klucz nie zamyka i do pukającego w nocy woła zaraz: *herein!* Izba, jak pustynia: naga i zimna. Ubóstwo w niej aż skwierczy. Trochę kulawych gratów, mnóstwo obrzydliwego, starego obuwia i lampa, która, jasno paląc się na stole, oświeca rozwartą książkę, brudny kałamarz i drobnym pismem gęsto zakreślony arkusz listowego papieru.

Usłyszawszy moje „przepraszam!”, ten starzec—nie, złem powiedział, nie był on jeszcze starcem, ale cały wiek przeżytych boleści, zdawało się, że przyrósł mu do twarzy — wypuszczając z ręki but i dratwę, podniósł się nieco ze stolka i przyciszonym głosem rzekł:

— Al! bardzo mi miło... rodaka...

Jakby mnie kto pięścią w plecy uderzył, tak szybko i grzecznie ukloniłem się, a on, zadziwiony i zaniepokojony tą nocną wizytą, zapytał:

— Cóż o tak spóźnionej porze mogło pana tu przyprowadzić?

(Dalszy ciąg nastąpi.)

rażenia wszystkiego. Oprócz więc symfonii i uwertur, stanowiących, jak dotąd, jedyny rodzaj, uznany i używany przez kompozytorów serjo, zaczęli dziś tworzyć na orkiestrę utwory lżejsze, coś w rodzaju *Charakter-Stücke*, gdzie można z większą swobodą użyć pewnego rodzaju barw, wabiących swą świeżością.

Prawdziwe to wirtuozy instrumentacji, dające efekta lekkie, ale zarazem oryginalne i niepozbawione muzycznej wartości.

Złożona z dwóch części „Rapsodja” Lalo wabi wdziękiem rytmów, różnaitością pomysłów, jednością obrobienia orkiestrowego; więcej jeszcze od niej zainteresowała nas nowa kompozycja Moszkowskiego: „Cortège”, będąca bez zaprzeczenia prawdziwym cackiem orkiestrowym. Temat wdzięczny, wesoły, opracowany jest w instrumentacji w sposób mistrzowski. Rola np. kontrabasów, rzadko występujących solo, jest w paru miejscach dziwnie interesująca. Prawdziwi to soliści, przeprowadzający temat do najniższych warstw harmonii z prawdziwą jasnością i rytmiką. Wyzyskanie odcieni *piano* i *forte*, przedstawienie tematu w różnym oświetleniu wyborne.

Ustęp ten, doskonale wykonany, musiał być potwórzony i zapewne stanie się, narówni z „tańcem szkielecików” Saint-Saënsa, ulubionym dla publiczności numerem.

Symfonia C-dur Mozarta (z fugą) zakończyła godnie ten piękny koncert.

Jako solista występował znany i ceniony przez nas fortepianista, p. Józef Wieniawski.

Zaletą wielką i zarazem charakterystyką gry artysty jest rytmika i muzykalność. Czy w drobnych utworach, czy w takim np. „Koncercie” Schumana, widzimy przeprowadzony wszędzie logiczny plan, widzimy, że wszystko jest na swoim miejscu, tak, jak je chciał mieć wykonawca.

Gdyby niebiosa były Wieniawskiemu użyczyły więcej siły fizycznej, efekta gry jego byłoby bardziej jeszcze urozmaicone, bardziej bogate. Mimo całej staranności opracowania techniki, nie wszystko słychać dość jasno, zwłaszcza w tak nieakustycznej sali, jaką jest nasza teatralna.

Piękne, aksamitne dotknięcie, poetyczne, miękkie szczegóły, odznaczyły pierwszą część schumanowskiego „Koncertu”, której zarzucilibyśmy zbyt częste użycie pedali cichego; tu najwięcej zresztą brakło nam i fizycznej siły. W miarę, jak się artysta ożywił, rozegrał, nareszcie zespolił dźwięk swej gry z salą i słuchaczami, gra jego stawała się coraz wyrazistszą i finał wyszedł wybornie, z rytmiką znakomitą i niektórymi szczegółami wielce efektownymi.

Wieniawski, wyborny w ensambliach kameralnych, umie doskonale grać z orkiestrą; jego gra jest jasna, wyrazista, prawdziwie symfoniczna.

W drugiej połowie wieczoru słyszeliśmy same kompozycje p. Wieniawskiego, oraz „Tarantelę” Rubinsteina (zagrana wraz z własnym „Mazurem” nad program).

Najwięcej z nich przypadło nam do smaku dawniej znane „Impromptu”, mające dużo wdzięku. „Nokturn” grzeszy brakiem inwencji, „Etuda” nie ma stylu, „Mazur”, złożony z ustępów niejednorodnych, niekiedy tylko prawdziwie interesuje.

Walc koncertowy, ostatnio skomponowany, nie jest bardzo świetny, ale posiada zwykłą u Wieniawskiego elegancję i słuchać się daje z wielką przyjemnością.

Publiczność, jak to i z nadetatowych dodatków widzimy, przyjmowała pana W. z wielkim zapalem.

J. Kł.

NOTATNIK TERMINOWY

Dzisiaj i d. 12-go b. m. kantor Banku państwa otwarty będzie tylko od godz. 10-jej zrana do 1-jej po południu. W dniach zaś 6-ym, 7-ym i 8-ym b. m., d. 13-go, oraz 18-go b. m. wszystkie operacje kantoru będą w zupełności zawieszane.

W ciągu b. m. nabożeństwa w kościele ewangelicko-reformowanym na Lesznie odbywać się będą jak następuje: d. 6-go w języku polskim, d. 13-go w niemieckim, d. 20-go w polskim, d. 27-go o godz. 10-jej w języku niemieckim, a o 12-jej w polskim.

Z SĄDÓW.

Proces miodowy.

W tych dniach rozstrzygnął senat ciekawy proces. Ksiądz Józef Czyż, proboszcz parafii Czaple, powiatu niechowskiego, na początku r. z. został oskarżony przez organistę Andrzeja Miodka, o sycenie i sprzedaż miodu.

Po dopelnionej przez urzędników akcyzy rewizji, znaleziono 32-garncową beczkę miodu w piwnicy, oraz miód w butelkach, zapieczetowany i wytoczony skargę w sądzie okręgowym w Kielcach. Ksiądz bronił adw. przys. z Miechowa p. Grosser, lecz sprawę przegrał, ksiądz miał zapłacić 860 rs.

Urząd akcyzy wnosząc pretensję o 2,000 rs., zaapelował do izby sądowej w Warszawie, wobec której ks. Czyż bronił adw. przys. p. Stanisław Leszczyński. Izba sprawę na korzyść księdza zasądziła.

Wreszcie, sprawa poszła do senatu, gdzie ostatecznie na korzyść oskarżonego rozstrzygnięta została. W tych dniach wójt gminy Boratynski zdjął pieczęcie z kwestjonowanego miodu i piwnicy do użytku właściciela otworzył.

Zamach na sędziego.

Kalisz, dnia 28-go grudnia 1888 r.

W dniu wczorajszym miał miejsce wypadek nie praktykowany w kronikach sądowych.

Mieszkanka Łęczycy, Nadolna, 45 lat mająca poszlakowana o kradzież i inne przestępstwa, sędzoną była w sądzie okręgowym w Kaliszu. Gdy sędzia M., odczytał jej wyrok skazujący na dwa lata więzienia, N. podeszła ku sędziemu i nim straż konwojująca zdolała ją zatrzymać, rzuciła kamień dwu funtowy, który ugodził sędziego w bok lewy, tak, że tenże z bólu zachwiał się i upadł na podłogę. Szczęściem dla sędziego, kamień trafił w miejsce, gdzie w kieszeni umieszczony był duży pugilares.

Po udzieleniu pomocy przez lekarza, okazało się, że na boku pozostała duża sina plama.

Zkąd zbrodniarka przyszła do posiadania kamienia nie wiadomo, zeznała tylko przy śledztwie, że wchodząc do gmachu sądowego podjęła go z ziemi, ale kamień okazał się czysty i suchy, widocznie więc, że jadąc z więzienia furgonem, miała go już przygotowany i ukryty pod odzieniem.

Miłosierdzia czytelników *Kurjera* poleca się rodzinę, złożoną z ojca, poszukującego jakiegokolwiek bądź zajęcia, matki słabowitej i sześciorga drobnych dzieci. Nędza wielka. Tamka 31 m. 31.

Proszeni jesteśmy o oznaczenie, iż Janina L. złożyła za oszczędzonej pensji kop. 75 dla biednych na węgle i kop. 75 dla chorej dziewczynki.

NEKROLOGJA.

W dniu dzisiejszym, to jest 5-go stycznia, jako w drugą bolesną rocznicę śmierci s. p. Heleny z Morzyckich *Gościmskiej*, odbędzie się żałobne nabożeństwo za spokój jej duszy, o godzinie 10-jej zrana w kościele św. Piotra i Pawła na Koszykach.

Najserdeczniejsze składam podziękowanie tym wszystkim, którzy raczyli odprowadzić i zanieść na własnych barkach najdroższe szczątki zwłok mego s. p. Karola *Eberleina*, w dniu 3-im stycznia r. b. Szczególniej przewielebnemu pastrowi za wypowiedziane słowa pociechy nad grobem.

Pozostała żona wraz z dziećmi.

Z ostatniej poczty.

Poznań 4-go stycznia. — Zjazd w sprawie językowej odbędzie się w niedzielę d. 13-go b. m. w Pałkowicach, w pow. poznańskim, z inicjatywy właściciela Kaczmarka.

Toruń 4-go stycznia. — Na zażalenie na pralata Połomskiego, wniesione do referencji przeciwko zakazowi policji odprawiania publicznych procesy w dniu krzyżowe, wydanemu w r. z., nadeszła obecnie odpowiedź, że zakon ów traci moc obowiązującą, o czym landrat pow. wyborskiego został zawiadomiony.

Grudziądz 4-go stycznia. — P. Zakowski z Zakrzewa pod Złotowem nabył od niemieckiej właścicielki majątność Zielonogórę za 75,000 marek, a p. Wojciechowski ze Srebrnik pod Kowalewem, bardzo piękną posiadłość w Niewaldzie pod Grudziądzem od Niemca za 27,000 marek.

Paryż 4-go stycznia. — W pozwie rozwodowym, który istotnie został wniesiony, obwinia Boulanger swoją żonę: że mieszkała w hotelu de Louvre, podczas gdy on był ministrem wojny i nie chciała otworzyć salonów, odpowiednich jego urzędowemu stanowisku; że córce do ojcę pojechać nie pozwalała wtedy, gdy on po pojedynku z Floquet'em leżał chory; że odmówiła zezwolenia na małżeństwo córki, że nie była na jej ślubie, że popiera zawsze to tylko, co jest przeciwne interesom męża. Replika pozwanej oświadcza, że sam on obrał jej rzeczoną hotel na mieszkanie, że do Clermont Ferrand nie podążyła za mężem wiedząc, iż pobyt jego w tej miejscowości i będzie krótkim, że odwiedzała go tam jednak i wróciła z nim do Paryża. Co do rany, była ona tak lekka, że jenerał opieki jej wcale nie potrzebował; córkom nie pozwoliła ojca odwiedzać, nie wiedząc, koby przy łóżu jego spotkać mogły. Sprawę zamęścia córki replika przemileza.

Bukareszt 4-go stycznia. — Królowa Natalja serbska zakłada tutaj organ poświęcony obronie „słowiańskich interesów w Serbji”.

Konstantynopol 4-go stycznia. — Po za firmą niemiecką towarzystwa budowy kolei azjatyckich stoi faktycznie syndykat angielski Glynn Mills, George Harrison, Hamb i Sp. i Forvler i Sp.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”

Petersburg 4-go stycznia. (Tel. pr. K. W.) — *Petersb. wiad.* dowiadują się, że kwestja co do środków poparcia gorzelnictwa gospodarczego została rozstrzygnięta przez ministerjum finansów twierdząco. W radzie państwa czytany będzie niebawem

projekt *ulg* dla gorzelników wiejskich. Jednocześnie zamierzono uregulować przemysł gorzelniczy w całym państwie. (Aj. półn.)

Petersburg 4-go stycznia. (Tel. pr. K. W.) — *Nowosti* powtarzają pogłoskę, że ministerjum finansów czyni starania o przedłużenie prawa propinacyjnego w Królestwie Polskiem do d. 13-go stycznia r. 1892-go. Obecni dzierżawcy arend do wzmiankowanego terminu mogą odnowić swoje kontrakty na poprzednich warunkach. W razie zrzeczenia się prawa dzierżawczego, propinacje będą wydzierżawiane przez licytację. (Aj. półn.)

Petersburg 4-go stycznia. (Tel. Aj. półn.) — *Dzienniki* donoszą, że niebawem ma odbyć się w Petersburgu wielki zjazd kupców zboża oraz ziemian dla wyjaśnienia rzeczywistego stanu handlu zbożem w Rosji.

Petersburg 3-go stycznia. (Tel. pryw. Kurj. warsz.) — *Swiet* powiada, że powodu doniesienia *Journal de St.-Petersbourg*, że francuz Martin, który podjął ma wyprawę naukową do centralnej Azji, nie jest żadną znakomitością i ukończył zaledwie szkoły średnie. (Aj. półn.)

Charków 4-go stycznia. (Tel. Ajencji półn.) — Ranny podczas katastrofy dnia 29-go października r. z. baron Stjernwal już wyzdrowiał i w towarzystwie lekarza opuścił miasto.

Tambów 4-go stycznia. (Tel. Ajencji półn.) — Sprawa o nadużycia w zarządzie b. towarzystwa tambowskiego wojennego kredytu wyznaczona została do sądu w sądzie okręgowym tambowskim w d. 12 b. m.

Budapeszt 4-go stycznia. (Tel. pr. K. W.) — Minister oświaty zarządził, aby nauka języka niemieckiego w gimnazjach i szkołach realnych Węgier w szerszych, niż dotąd, rozmiarach była udzielana. (Aj. półn.)

Berlin 4-go stycznia. (Tel. pr. Kurj. W.) — Porucznik Wissmaann w tym miesiącu jeszcze wyjedzie z polecenia rządu do Afryki Wschodniej.

Karłowice 4-go stycznia. (Tel. pr. K. W.) — Żegluga z powodu nawału lodów zawieszona. (Aj. półn.)

Paryż 4-go stycznia. (Tel. pryw. K. W.) — Republikanie zdecydowali się przeciwstawić Boulangerowi kandydaturę prezydenta rady departamentu Sekwany, Jacques. (Aj. półn.)

Paryż 4-go stycznia. (Tel. pryw. Kur. W.) — *Dzienniki* monarchiczne pochwalają odezwę wyborczą Boulanger'a. *Rappel* konstatuje, że odezwa powiada pomiędzy wierszami: „Rzeczpospolita — to ja!”

Londyn 4-go stycznia. (Tel. pryw. Kur. W.) — W Glasgowie schwytano wczoraj na gorącym uczynku zbrodniarza, mordującego publicznie dziewczynę. W Yeobridge znaleziono dziesięcioletnią dziewczynkę zamordowaną i pociętą w sztuki.

Londyn 2-go stycznia. (Tel. pryw. Kur. W.) — Z Kairu telegrafują: Pewien wzięty do niewoli egipski żołnierz, który w d. 23-im października uciekł z Omdurman, opowiada, że do tego czasu nie było tam nie wiadomo o klęsce Emina-baszy. (Aj. półn.)

Belgrad 4-go stycznia. (Tel. Ajencji półn.) — Po zamknięciu obrad skupeczyny król Milan wydał amnestję dla wszystkich osób, skazanych za naruszenie ustaw prasowych, tudzież dla osób, będących pod sądem za przestępstwa polityczne i podżeganie do zaburzeń podczas wyborów.

TELEGRAMY HANDLOWE.

Berlin 4-go stycznia. (Tel. prywatny Kurjera Wars.) — Gielda była dziś na początku posiedzenia usposobiona mocno zwyżkowo. Pod koniec zebrania, gdy wystapiono z realizacjami, tendencja gieldy osłabła cokolwiek. Ruble, które w tranzakcjach koñcomiesięcznych notowano po 212.25, p. zamknięciu czynności urzędowych osiągały zaledwie 212. W porównaniu z wczorajszymi kursami ruble w obrotach kasowych zyskały 1 m. 60 fen., a na dostawę 1 markę. Warszawa krótka, terminowa, lepiej o 1 m. 45 fen., krótka Petersburg o 1 m. 40 fen., długi zaś o 2 m. 20 fen. Pożyczka wschodni podniosła się o 10 kop., a listy zastawne o 20 kop. Akcje kredytowe austriackie obniżyły się o ¼%. Ceny żyta tańsz o 25 fen. w towarze gotowym i o 50 fen. w dostawowym.

Berlin 3-go stycznia (notowanie urzędowe giełdy).

Table with exchange rates for Berlin: Bil. ban. rus. w tr. nat. 212.90, Akcje d. ż. war.-wied. 169.10, etc.

Kursa z dnia 3-go stycznia: 211.30, 210.80, 210.20, 207.70, 211.—, 64.—, 62.30, 169.90, 157.—, 157.75.

Petersburg 3-go stycznia. — Wskaże na Londyn 95.25. — Pożyczka premjowa I-jej emisji 273 3/4. — Pożyczka premjowa II-jej emisji 246. Pólimperjaly 7.60.

Odesa 4-go stycznia. (Tel. pryw. Kurjera Warsz.) — Dziś płacono za pud: pszenica handlowa biała 95—110 kop., ozima żółta 88—110 kop., ozima czerwona 87—110 kop., etc.

SPRAWOZDANIA Z TARGÓW.

Targ Witkowskiego dnia 4-go stycznia. — Dostawy zboża bardzo ograniczone, jak zwykle w piątek. Uspokojenie wyczerkujące. Pszenicy wystawiono na sprzedaż zaledwie 150 korcy.

Targ na Pradze dnia 4-go stycznia. — Dowozym w dniu dzisiejszym były ograniczone, wynosiły 12 wagonów. Pszenica słań, wyborowa 98—102 kop., średnia 90—96 kop., etc.

Artykuły żywności. Nieco więcej dostawców znajdowało się na targach niż w zeszłym tygodniu i ruch zwiększył się także z powodu świąt st. st. Ceny były następujące: Chleb ptyłowy bochenek trzyfuntowy 9, 10, 10 1/2, etc.

Hotel Angielski: Wincenty Świrski lek. z Siedlec, Tomasz Wawowicz ob. z Lipna, Mikołaj Tarasenko podpułk. z Iwangrodu. Hotel Drezdeński: W. Wasilowski ob. z Radzimina, K. Młocki ob. z Radzimina, J. Ciszewski ksiądz z Mazowiecka.

Hotel Europejski: A. Jasińska ob. z Lublina, E. Andressen rad. st. z Piotrkowa, A. Rennfeld kup. z Petersburga, S. Isakow junkier z Moskwy, L. Knick ks. z Lublina, etc.

Hotel Krakowski: Anastazy Sawicki doktor z Siedlec, Edward Powicki ob. z Wilna, Salomon Lauterbach kup. z Austrii, Włodzimierz hr. Potulicki z Obór, Ignacy Kozłowski ob. z Kiele, Feliks Wyganowski stud. z Dorpatu.

Hotel Niemiecki: A. Dal-Trozo ob. z Michałowa, R. Zakhaim kup. z Białegostoku, S. Zeligman naucz. z Suwałk, W. Kruszewska ob. z Radzimina, D. Klinkowsztein obyw. z Lublina, etc.

Hotel Paryski: Aleksander Peszko ob. z Częstochowy, Jan Gorowin szt.-kap. z Góry Kalwarii, Stanisław Skatkowski podpor. z Radomia, Eugenia Lisiecka córka półk. z Góry Kalwarii, etc.

Hotel Saski: Lucjan Wężyk ob. z Konina, Eugenjusz Swietnikow por. z Włodawy, Dawid Mejezyk z Charkowa, Kazimierz Makomaski ob. z Radomia, etc.

Hotel Victoria: August Welke kup. z Brześcia, Moryc Mamrot bankier z Kalisza, Adolf Natanson kup. z Berlina, Juljusz Schultz kup. z Białegostoku, Maks Rembach kup. z Berlina, etc.

czosnku wiązka od 5 kop., chrzanu pęczek 5 do 10 kop. Kalafjory sztuka od 10 kop. Kapusty główka od kop. 4 do 6. Kapusta czerwona główka od kop. 6 do 10. Jarmurzu kupka od kop. 3. — Na placu przy ogrodzie Saskim ustawiono nieco świerków, sprzedając je od 20 kop. do kilku rubli za piękne drzewko.

Gdańsk 2-go stycznia. — Ceny pszenicy krajowej bez zmian, przy małym zaofiarowaniu. Dla towaru tranzytowego popyt dobry, przy pełnych częściowo wyższych cenach. Płacono za polską transito pstrą obsadzoną 122/3 funt. 125 mar., pstrą 119 f. 118 m., dobrze pstrą 125 f. 135 m., 125/6 funt. 136 m., 128/9 i 132 f. 140 m., jasno-pstrą 123/4 f. 132 m., 125 i 125/6 f. 137 m., 129 funt. 142 m., białą 129/30 funt. 146 m., wysoko-pstrą 131 funt. 145 m., wysoko-pstrą szklistą 129/30 f. 148 m., 131/2 f. 150 m., dobrą wysoko-pstrą szklistą 133/4 f. 154 m.; za ruską transito czerwono-pstrą 124/5 f. 127 m., białą 125/6 f. 145 m., czerwoną obsadzoną 120/1 funt. 113 m., 125 funt. 115 m., czerwoną 123/4 f. 120 m., 126 f. 125 m., 127/8 f. 126 marek, lekko czerwoną 119/20 funt. 118 m., 123/4 f. 124 m., 124/5 f. 127 m., 130 f. 136 m., wybitnie czerwoną 126/7 f. 135 marek. Girka 123/4 f. 115 m., 126 f. 119 m. za tonnę. Terminy transito: na kwiecień-maj 143 1/2 m. płacono, na maj-czerwiec 145 m. w ządaniu, 144 m. w placeniu, na czerwiec-lipiec 147 m. w ządaniu, 146 m. w placeniu. Cena regulacyjna tranzytowej 130 m. Żyto prawie bez zmian. Płacono za ruską transito 126 f. 88 m., 125/6 f. 86 m., 118 f. 82 m. Wszystko za 120 funt. i tonnę. Terminy transito: na kwiecień-maj 94 m. płacono, na maj-czerwiec dolno-polskie 98 m. płacono. Cena regulacyjna dolno-polskiego 89 marek, tranzytowego 84 m. Jęczmień ruski tr. 104 i 105/6 f. 75 m., 103 i 103/4 f. 76 m., 105 f. 77 mar., 103 f. 78 m., 106 f. 79 i 80 m., 108 f. 85 m., 112 f. 88 m., jasny 107/8 i 111 f. 90 m., na paszę 70 do 73 m. za tonnę. Groch polski transito średni 97 m. za tonnę płacono. Bon koński polski transito 125 m. za tonnę płacono. Rzepak polski jary transito 212 m. za tonnę płacono. Lnianka ruską transito 150 m. za tonnę płacono. Otręby pszenne bardzo grube 4 m., grube 3.60, 3.67 1/2, 3.70, 3.80 m., mialkie 3.45 i 3.50 mar. za 50 kilogramów, otręby żytnie 3.60 i 3.65 m. za 50 kilog. płacono. Kurs w Gdańsku 210.20 marek za 100 rubli.

LISTA PRZYJEZDNYCH.

Hotel Angielski: Wincenty Świrski lek. z Siedlec, Tomasz Wawowicz ob. z Lipna, Mikołaj Tarasenko podpułk. z Iwangrodu. Hotel Drezdeński: W. Wasilowski ob. z Radzimina, K. Młocki ob. z Radzimina, J. Ciszewski ksiądz z Mazowiecka.

Hotel Europejski: A. Jasińska ob. z Lublina, E. Andressen rad. st. z Piotrkowa, A. Rennfeld kup. z Petersburga, S. Isakow junkier z Moskwy, L. Knick ks. z Lublina, etc.

Hotel Krakowski: Anastazy Sawicki doktor z Siedlec, Edward Powicki ob. z Wilna, Salomon Lauterbach kup. z Austrii, Włodzimierz hr. Potulicki z Obór, Ignacy Kozłowski ob. z Kiele, Feliks Wyganowski stud. z Dorpatu.

Hotel Niemiecki: A. Dal-Trozo ob. z Michałowa, R. Zakhaim kup. z Białegostoku, S. Zeligman naucz. z Suwałk, W. Kruszewska ob. z Radzimina, D. Klinkowsztein obyw. z Lublina, etc.

Hotel Paryski: Aleksander Peszko ob. z Częstochowy, Jan Gorowin szt.-kap. z Góry Kalwarii, Stanisław Skatkowski podpor. z Radomia, Eugenia Lisiecka córka półk. z Góry Kalwarii, etc.

Hotel Saski: Lucjan Wężyk ob. z Konina, Eugenjusz Swietnikow por. z Włodawy, Dawid Mejezyk z Charkowa, Kazimierz Makomaski ob. z Radomia, etc.

Hotel Victoria: August Welke kup. z Brześcia, Moryc Mamrot bankier z Kalisza, Adolf Natanson kup. z Berlina, Juljusz Schultz kup. z Białegostoku, Maks Rembach kup. z Berlina, etc.

LISTY NIEDORECZONE I NIWYSLANE

dnia 31-go grudnia r. z. na tutejszej stacji pocztowej.

A) Adresowane do Warszawy listy zamknięte: 1) Franciszka Szeligowska—list z Warszawy, 2) Lisiecki pieczęć nieczytelna, 3) F. Szwarz z Torunia, 4) do zażądania „M.

X. z powrotem z Łodzi, 5) Temuż, 6) Temuż, 7) Temuż, 8) Temuż, 9) S. Słabotkin z powr. z Łodzi, 10) Berta Rode z powr. z Królewa, 11) Józef Kadlik z powr. z Mauthausen, 12) Rabin Maizels z powr. z Krakowa, 13) Charlec z powr. z Argentyny, 14) Lerry z powr. z San-Francisco, 15) Dr. M. Janczewski z powr. z Chicago, 16) Feliks Grunstein z powr. z Nowego Jorku, 17) Jakób Szerer z powr. z Nowego Jorku, 18) Lewen Abramowicz z powr. z Nowego Jorku, 19) I. Neuhaber z powr. z Nowego Jorku.—Listy otwarte: 20) I. Waldappel z Lichtenfeldu, 21) Izaak Perlstein z Sosnowca, 22) Neufeld z Chrzauowa.

B) Niewysłane z Warszawy listy zamknięte: 1) Byczkowski adres nie wskazany, 2) Adam Sikorski w Łomży, 3) Jan Kuznicow w Łabieńsku, 4) Paweł Kałuża w Kielcach, 5) Efreem Zakon w Błoni, 6) Jan Piechota w Grójcu, 7) Jan Spuldeniewski w Jakóbstadzie, 8) Marja Matwiejew w Moskie, 9) Jan Kiktew w Wołchowodzku, 10) Akim Łoszkow w Eidowie, 11) Michalina Opalińska w Pultusku, 12) M. Trachtenberg w Mohylowie pod., 13) Paweł Dawidow w Moskwie, 14) Józef Chmielnicki w Nikołajewie, 15) Jan Czepurow w Kurmyszu, 16) F. Grabiańska w Myszkowie, 17) Jan Igumnowski adres nie wskazany, 18) Weronika Zaleska w Izbicy, 19) Józef Głazow w Moskwie, 20) Abram Gruszka w Moskwie, 21) Icek Bezprzewany adres nie wskazany, 22) Roman Czerwiński w Łodzi, 23) Sylwester Michajłow w Moskwie, 24) B. Korensztein adres nie wskazany. — Listy otwarte: 25) Eli Zylbert adres nie wskazany. — Przesyłki pod opaską: 26) Rudolf Pfennig w Łodzi, 27) Hieronim Chaćniński adres nie wskazany, 28) Kirkor w Częstochowie, 29) Zdzisław Czernielewski w Łodzi, 30) Amelja Morino w Bielsku, 31) Czernielewski w Łodzi, 32) St. Lubnińska w Sochaczewie, 33) Przerowski w Częstochowie, 34) F. Zuels w Ozorkowie, 35) A. Stegman w Łęczycy, 36) G. Zuels w Ozorkowie, 37) E. Rzuchoński w Bzinie, 38) J. Rościńska w Kielcach, 39) M. Sowińska w Kielcach, 40) Domański w Lublinie, 41) K. Dyttry w Lublinie, 42) M. Górka w Rakowie, 43) Declus w Hrubieszowie, 44) F. Bartoszewska w Krasnymstawie, 45) M. Bize w Ufie, 46) A. Skrudziński w Łodzi, 47) M. Jamet w Łowiczu, 48) J. Paczkowski w Łęczycy, 49) F. Gnatowski w Nowej Aleksandrii, 50) H. Mayzel w Busku, 51) E. Tondet w Moskwie, 52) Myszajński w Błoni, 53) Temuż.

ODPOWIEDZI REDAKCJI

— Żadnemu wiedzy. — Jaka jest przyczyna snu, do tej pory nie wyjaśniono, niektórzy uważają za przyczynę snu niedokrewność mózgu, inni zbyt obfite nasycenie krwi kwasem mlecznym, inni znowu podejrzewają w mózgu w czasie snu molekularne zmiany. Faktów w tym względzie posiada jednak nauka zbyt mało, aby dać na to pytanie stanowczą odpowiedź. Nader ciekawym faktem jest spostrzeżenie Mosso, iż objętość mózgu zmniejsza się w czasie snu znacznie wskutek zmniejszenia światła naczyń. Przemawiałoby to poniekąd za zdaniem Duhrana. Według Kollschütter'a, sen, wzrastając na głębokość, po godzinie osiąga swego kulminacyjnego punktu, następnie słabnie, naprzód dość szybko, następnie coraz słabiej. Pod koniec pierwszej 1/2 godziny intensywność snu słabnie o 1/4, ku końcowi 2-jej godziny o 1/8, następnie sen coraz mniej słabnie. Takim jest sen normalny. O śnie hipnotycznym i magnetycznym niewiele jeszcze nauka powiedzieć może, sny te wymagają jeszcze wiele doświadczeń, zanim ostatecznie będą rozwiązane. Rozjaśnienia zagadki przyczyny snu nauka oczekuje dziś od farmakologii.

— Panu Maurycemu Ros. z Bielańskiej.— Bilet został sprzedany i otrzymana suma przelana do funduszu ogólnego na ręce komitetu.

— Panu Foz. — W nadesłanym nam „naśladowaniu” okazał sz. pan postęp w naukach następny: w znajomości języków obcych—dobry, w gramatyce własnego języka—mierny, w kaligrafii—celujący. Na nieszczęście sz. pana, Kurjer nie jest piśmie—kaligraficznym.

— Panu J. B. — Jeżeli pańska „luba” posiada choć elementarne pojęcie o stylu i poezyce, niech jej pan serenedy swojej nie posyła. Radzimy z dobrego serca..

Rozkład jazdy na kolejach żelaznych

od dnia 13-go listopada.

Table with train schedules: POCIĄGI, Odchodzą, Przychodzą, Warszawa-Wiedeńska, Warszawa-Bydgoska, Warszawa-Terespolska, Warszawa-Petersburska, Nadwiślańska do Kowla, Nadwiślańska do Mławy, Obwodowa z kolei Wiedeńskiej, Obwodowa z kolei Terespolskiej.